

Verslag deelsessie Werelderfgoed, gehouden tijdens Waddentoogdag op 14 september 2011

Locatie: Nieuwe Willemskade, Harlingen

Gespreksleider: Roel Cazemier (burgemeester Dinkelland)

Tafelgasten: Elze Klinkhammer (voorzitter Task group sustainable tourism industry), Janine Sterken (Beleidsadviseur regiostimulering KvK Noord-Nederland), Paul Scheffer (burgemeester Harlingen), Arjan Berkhuyzen (Algemeen directeur Waddenvereniging), Jurrit Visser (burgemeester Terschelling).

Notulist: Kiki de Boer (hét Notulistenteam)

De gespreksleider opent de discussie met de opmerking dat in het Waddengebied nergens een verwijzing naar de status Werelderfgoed is te vinden. Dat is opvallend. Je zou verwachten dat bij het passeren van de sluis bij Lauwersoog er een bord staat met de tekst "Welkom in het Waddengebied, een Unesco Werelderfgoed". Dat is niet het geval. Er wordt niets met de status gedaan.

De heer Scheffer geeft aan dat de rem eraf kan en dat de promotie van het werelderfgoed van start kan gaan. De gemeenten staan klaar. Mevrouw Sterken bevestigt dat ook de individuele ondernemer enthousiast is en wil beginnen. Onduidelijk is hoe en waar men moet beginnen. Er moet een plan komen om het merk Werelderfgoed beter neer te zetten en er één beeld naar buiten kan worden gebracht waardoor het toerisme verbeterd en vergroot kan worden. Mevrouw Klinkhammer vult aan dat bekend is dat de bezettingsgraad op de eilanden hoger kan.

Ook de heer Berkhuyzen geeft aan dat de erkenning van Unesco de sleutel is. Alleen is het onduidelijk hoe het opgepakt moet worden. Het is een kwestie van beginnen en doorgaan.

De heer Visser vertelt dat de eilanders trots zijn op de Werelderfgoed toekenning. Maar na de toekenning is het stil geworden. In Duitsland is het gestructureerd aangepakt waardoor zij veel verder zijn dan Nederland. Mevrouw Klinkhammer vult daarbij aan dat de Unesco als opgave heeft meegegeven dat Nederland en Duitsland tot één strategie moesten komen. Er zijn nu al veel plannen onwikkeld met de status Werelderfgoed maar de die zijn in Nederland in de kast terecht gekomen terwijl men er in Duitsland mee aan de slag is gegaan. Uit de zaal komt naar voren dat de Werelderfgoedstatus alleen betrekking heeft op de waddenzee en de natuur. Niet op de eilanden, de kustgebieden, de cultuurhistorie en Denemarken. Dat zou één geheel moeten worden.

De Vereniging van Waddenzeegemeenten heeft besloten een coördinator aan te stellen. Dit zal de samenwerking en uitvoering van plannen bevorderen.

Afgevraagd wordt of het product Werelderfgoed voldoende is. De cultuurhistorie van het gehele gebied zou in de plannen moeten worden meegenomen. Het product moet verbeterd worden en daarbij moeten de juiste ondernemers gevonden worden. Een goed voorbeeld is het streekkeurmerk Waddengoud dat wordt toegekend aan producten en diensten uit het waddengebied.

Het Waddenfonds wordt gedecentraliseerd. Alle partijen staan in de startblokken. Het is belangrijk dat alle partijen dezelfde visie uitdragen waarvoor het noodzakelijk is dat de strategische visie geformuleerd wordt.

Mevrouw Klinkhammer merkt op dat er niet gewacht moet worden op een strategische visie maar dat een ieder de organisatie in eigen hand moet nemen. Op de korte termijn liggen er kansen bij de Belgische en Duitse toeristen.

De kernvraag is 'Wie neemt het initiatief?'

De volgende reacties komen hierop:

- De Waddenvereniging wil het voortouw nemen samen met anderen. Ken de RCW als regiecollege de leidende rol toe.
- Begin bij jezelf.
- Het bedrijfsleven speelt een belangrijke rol.
- Start vanuit een netwerkstructuur.
- Stimuleer de beleving van het wad.
- Kijk naar wat er al gedaan wordt.
- Een werelderfgoedprogramma opstellen.
- Er liggen plannen klaar. Voer deze uit.

Samenvattend:

Er ligt een kans voor open doel. Het Waddenfonds wordt gedecentraliseerd. Het geld voor alle plannen is beschikbaar. Door een goede samenwerking tussen alle betrokken partijen moet het mogelijk zijn te komen tot een gezamenlijk programma.